

gang til, om fornødent, under Lovens Omraade at inddrage Virksomheder af merkantil Art, altsaa — efter det ved den engelske Shop Hours Act af 1892 givne Forbillede — ogsaa Butiks- og andre Udsalgshandlinger. Bestemmelsen vil for Tiden kunne bringes i Anvendelse paa de af Mælleforlyningerne beskæftigede Dreng, hvis Arbejdsforhold i den seneste Tid have været Genstand for nærmere Omtale, navnlig under Behandlingen i Folketinget af Forslag til Lov om Børns enhvermæssige Beskæftigelse — efter de af Danmarks Lærereforening i 1899 udgivne Oplysninger om Skolebørns Arbejde udenfor Hjemmet fandtes der af saadanne Dreng et Antal af 504 blandt Eleverne i de kommunale Skoler i Kjøbenhavn, paa Frederiksberg og i Sundbyerne. At Tilsynet med de ommeldte Virksomheder foreslaas henlagt til Politimyndighederne, medens Fabriktilsynets Virksomhed som hidtil holdes inden for den een Gang fastsatte Ramme, Haandværk og Industri, frembyder sig formentlig som det i praktisk Henseende hensigtsmæssigste, navnlig under Hensyn til, at de her omhandlede Virksomheder hyppig ville mangle den for Undergivelsen af et Fabriktilsyn nødvendige Egenkab, at Virksomheden er henlagt til et i territorial Henseende inævrere afgrænset Arbejdssted.

§ Paragraffens 3dje Stykke gives derhos Ret til ved Politivedtægt at forbyde paa Beværtningssteder og Forlystelsessteder at beskæftige Personer, der endnu ikke have fyldt 18 Aar, førend de — indenfor nævnte Aldersgrænse — have naaet en i Forbudet nærmere fastsat Alder. Et saadant Forbud vilde vel ifølge Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke kunne udstedes ved kongelig Anordning som gældende for hele Riget, men Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af saadanne Bestemmelser Udstedelse vil vistnok i de fleste Tilfælde i saa høj Grad være afhængig af de lokale Forhold, at Afgørelsen formentlig bedst vil være at træffe for en enkelt Røbstad eller Jurisdiktion. Ved Bestemmelsen er det nemlig særlig tilfattet at aabne Udgang til at indskrænke eller helt at forhindre Anvendelsen af Børn eller unge Mennesker som Reglerejere eller til Betjening paa Variétéer og i Teatre, hvor deres Sundhed eller Sæder vilde kunne brydes at ville lide Skade. Efter de fornævnte af Danmarks Lærereforening indhente Oplysninger er det navnlig i Kjøbenhavn, paa Frederiksberg og i Sundbyerne, at skolepligtige Børn anvendes til dette Arbejde; af Dreng anvendtes saaledes tilsammen 74, af Piger 14, ialt 88, et Antal, der dog ifølge Foreningens Formening maatte antages at

være betydeligt højere under Wintermaanederne.

ad § 2.

Ved Bestemmelsen i Lov af 23de Maj 1873 § 14 er det paalagt enhver, der benytter Børn eller unge Mennesker til det i Loven omhandlede Arbejde, at tilstille vedkommende Politiovrighed en skriftlig Meddelelse herom, hvilken af nævnte Ovrighed indsendes til Fabriktilsynet. Denne Anmeldelsespligt er i Forslaget paalagt enhver Arbejdsgiver i Haandværk og Industri, hvis Virksomhed ikke allerede faktisk staar under Fabriktilsyn, for saa vidt der i samme Bedrift beskæftiges flere end 5 Arbejdere, eller hvis der — uden Hensyn til Antallet af beskæftigede Arbejdere — i Virksomheden benyttes mekanisk Kraft ved Hjælp af Damp, Gas, Petroleum, Elektricitet eller lign., saaledes at Virksomheden vil være at inddrage under Fabriktilsyn i Henhold til Maskinbeskyttelsesloven af 12te April 1889 § 11, 1ste Punktum. Det er derhos fastsat, at den paagældende samtidig med Anmeldelsen skal fremsende Angivelse af Bedriftens Art og Antallet af de beskæftigede Arbejdere af de forskellige i Loven omhandlede Aldersklasser, Bevægkraftens Art og Størrelse samt andre Oplysninger, ved hvilke Bedriftens Karakter lader sig godtgøre. Ved den her foreslaede Bestemmelse har man ment at have bortryddet de væsentligste af de Ulemper, der maatte resultere af Mangelen af en udtømmende Definition af Begreberne „Fabrik“ og „fabrikmæssig dreven Virksomhed“, idet ingen Arbejdsgiver i Haandværk og Industri herefter let kan være i Tvivl om, hvorvidt han skal foretage Anmeldelse eller ikke. Men er Kredsen af de anmeldelsespligtige saaledes end fast bestemt, følger heraf ikke med Nødvendighed, at alle de, der foretage Anmeldelse, herefter ville falde ind under Lovens Omraade. Afgørelsen vil nemlig, uden Hensyn til de for Anmeldelsespligten fastsatte Regler, udelukkende være at træffe i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Lovforslags § 1, 1ste Stykke. Heraf vil det saaledes være en Folge, at som Regel ville saadanne Virksomheder, hvor mindre Motorer benyttes, ikke alene paa Grund af Anvendelsen af denne Bevægkraft blive inddragne under Lovens Omraade. Naar man ikke desto mindre har paalagt Indehaverne af saadanne Virksomheder at foretage Anmeldelse, er dette — saaledes som i Bemærkningerne til § 1 fremhævet — sket af Hensyn til, at Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde maa træffes efter samtlige foreliggende Omstændigheder. Paa den anden